

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/229/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725202938
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6725202938.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: A., nar. XX.XX.XXXX, a B., nar. XX.XX.XXXX, obe trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. D., prechodne bytom E. B. XXX/X, XXX XX F., prechodne bytom G. XXX/X, XXX XX H., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen ako kolíznym opatrovníkom, deti matky B. B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. D., prechodne bytom G. XXX/X, XXX XX H. a otca I. J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. B. XXX/X, XXX XX F., za účasti Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/157/2025-21 zo dňa 20. augusta 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen e.k. 8P/157/2025-21 zo doa 20. augusta 2025 p o t
v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“, resp. „konajúci súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že „I. Súd nariaďuje toto neodkladné opatrenie: 1. Maloletá A. A., nar. XX.XX.XXXX sa dočasne zveruje do osobnej starostlivosti matky maloletej B. B. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. 2. Otec maloletej I. J. A., nar. XX.XX.XXXX je povinný dočasne prispievať na výživu maloletej A. A., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou vo výške 100,- Eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia. 3. Toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8P/157/2025. II. Súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti zamietá.“

2. Návrhom doručeným okresnému súdu dňa 14.08.2025 matka maloletých detí (ďalej aj „navrhovateľka“) žiadala, aby súd neodkladným opatrením dočasne zveril maloleté deti do jej osobnej starostlivosti. Zároveň žiadala, aby súd otca zaviazal prispievať na výživné pre maloleté deti mesačne sumou 250,- Eur na každé dieťa zvlášť. Styk otca s maloletými deťmi nežiadala upraviť. Navrhovateľka zároveň žiadala súd, aby rozhodol aj vo veci samej.

3. Matka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že s otcom maloletých detí sa zoznámili v roku 2014. Manželstvo uzavreli v roku 2015 a od roku 2016 začali spolu bývať v spoločnej domácnosti. Ich spolužitie nebolo ani zo začiatku harmonické a v roku 2016 sa im narodila maloletá. Problémy nastali v roku 2016 a súviseli s tým, že navrhovateľka sa po pôrode údajne zmenila a v máji tohto roku sa manžel prvýkrát zmienil o rozvoze. Navrhovateľka sa snažila, aby všetko fungovalo po každej stránke, avšak od manžela odišla spolu s deťmi dňa 3.11.2024 na adresu G. X, H., a to po neustálom psychickom nátlaku, hádok a zo strachu o svoj život. Doposiaľ nebol podaný návrh na rozvod manželstva, ani návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

Navrhovateľka uviedla, že vzťah s otcom maloletých detí je dlhodobo narušený, komunikácia po jej odchode zo začiatku prebiehala cez aplikáciu WhatsApp kvôli deťom, pričom to nemalo želaný efekt. Na úprave práv a povinností k maloletým deťom sa rodičia dohodli ústne, a to na striedaní detí v týždňových intervaloch od pondelka do pondelka počas školského roka, teraz cez prázdniny od nedele to nedele. Dňa 31.07.2025 maloletý spadol z bicykla za účasti uja navrhovateľky a poranil si nos, o čom bol otec maloletého v ten deň informovaný. Do prevzatia detí dňa 03.08.2025 otec neprejavil žiadny záujem o informácie o úraze, až následne, keď si v popoludňajších hodinách obe deti prevzal do svojej starostlivosti. Na základe žiadosti navrhovateľka zaslala otcovi prostredníctvom aplikácie WhatsApp lekársku správu o ošetrení. Následne otec zisťoval detaily úrazu od detí, najmä od maloletej a mailom aj od navrhovateľky. Nakoľko maloletá otcovi nechcela povedať detaily úrazu, tak ju v pondelok 04.08.2025 násilím zamkol v jeho izbe, aby si to rozmyslela a povedala mu detaily. Otec na ňu vplýval agresívne, vyhrážal sa jej, že ak mu to nepovie, už mamu nikdy neuvidí a ani ku nej nepôjde. Týmto konaním v maloletej otec vzbudil obrovský strach, že sa k matke už nedostane. Maloletá matke uviedla, že takéto konanie sa stalo aj v čase, keď navrhovateľka žila s nimi v spoločnej domácnosti. Keď otec potreboval odísť len s maloletým von, tak maloletú zamkol v izbe, kde jej zapol televízor a povedal jej, že za dverami ju strážil starý otec D. J. A.. Odomkli jej len, keď potrebovala ísť na toaletu. Dňa 10.8.2025 o 17:30 hod. navrhovateľka prišla na adresu E. B. X, F., kde maloletá nastúpila do auta, avšak maloletý odmietol odísť s matkou z dôvodu, že nemôže u matky zapájať elektrické káble a u otca ich zapájať môže. Navrhovateľka následne otcovi napísala správu, aby dieťa pripravil na bezproblémové odovzdanie, avšak keď druhýkrát prišla na adresu otca, maloletý nechcel ani vtedy odísť a niekto z rodiny danú situáciu nahrával na mobilný telefón z okna domu. Navrhovateľka tretíkrát požiadala otca, aby jej dieťa vydal na K. L. A. A. M. F. o 18.30 hod., kam neprišiel. Ďalší pokus o odovzdanie maloletého navrhovateľka žiadala na adrese trvalého pobytu dňa 11.08.2025 o 9:00 hod., na C. XX M. D. D., kam otec s maloletým neprišiel a oznámil jej termín odovzdania dieťaťa na adrese E. B. X, F. o 16:00 hod., čo sa napokon podarilo. Počas pobytu u navrhovateľky od 11.8.2025 do 13.8.2025 sa maloletá začala správať nekontrolovane, sťažovala sa na bolesť hlavy, brucha, búšenie srdca, začala sa celá triasť. Až v stredu 13.8.2025 matke v popoludňajších hodinách prezradila, že ju v pondelok otec zamkol a držal násilím v jeho izbe, kým mu neprezradí detaily zranenia maloletého. Navrhovateľka predmetné ihneď nahlásila Úradu práce sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene (ďalej len „ÚPSVaR“) a následne na Obvodnom oddelení PZ Zvolen podala trestné oznámenie na otca maloletých detí pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby. Z dôvodu zlého psychického stavu maloletej navrhovateľka navštívila pediatra, ktorý vystavil výmenný lístok na psychiatrické vyšetrenie maloletej.

4. Okresný súd s poukazom na § 324 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 124 ods. 1 CSP, § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 367 ods. 1 CMP, § 367 ods. 4 CMP, § 366 CMP, § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“), § 36 ods. 1 Zákona o rodine, § 24 ods. 5 Zákona o rodine a osvedčený skutkový stav veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozhodnutia.

5. Okresný súd uviedol, že základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania. Z charakteru neodkladných opatrení vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti hodnoverne osvedčujúce záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana. Súd neodkladné opatrenie nariadi, ak sú osvedčené dôvody jeho nariadenia a ak je potrebné bezodkladne upraviť dané pomery. V prípade nariadenia neodkladných opatrení vo veci starostlivosti o maloleté deti je predovšetkým potrebné osvedčiť naliehavosť situácie, a z toho vyplývajúcu potrebu úpravy práv a povinností voči deťom, a to s ohľadom na záujem maloletých detí.

6. V napadnutom uznesení okresný súd uviedol, že funkciou neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa je dočasná starostlivosť o maloleté dieťa, podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by boli práva maloletého dieťaťa ohrozené.

7. Okresný súd považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za čiastočne dôvodný, nakoľko za daného stavu boli osvedčené také skutočnosti, ktoré odôvodňovali naliehavosť a potrebu

bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania v zmysle návrhu navrhovateľky v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A.. Je nevyhnutné dočasne, do právoplatného skončenia konania vo veci samej, zabezpečiť rýchlu právnu úpravu súčasnej situácie, ktorá smeruje k ochrane zdravého fyzického a psychického vývinu maloletej. V danom prípade je nevyhnutné upraviť výkon rodičovských práv a povinností voči maloletej, nakoľko súd má osvedčené z pripojeného úradného záznamu ÚPSVaR k predmetnému návrhu, že maloletá má známky psychického týrania. Maloletá dňa 13.08.2025 na ÚPSVaR uviedla, že otec ju psychicky týra a vydiera. Ďalej uviedla, že otec ju zamyká v izbe a vezme jej kľúč, aby sa nemohla odomknúť. Otec sa vulgárne vyjadruje a nadáva na príbuzných. Maloletej opakovane uvádzal, aby za žiadnych okolností nepísala do slovníčka, ktorý jej dala matka, čo prežíva v domácnosti otca, následne jej tento slovníček vzal a vrátil až, keď sa maloletá vracala k matke. Aj tzv. nepriame násilie je násilie spôsobilé negatívne zasiahnuť do dôstojnosti dieťaťa a ohroziť jeho vývin. Dieťa má totiž právo vyrastať v prostredí bez násilia. Za súčasnej situácie, a to najmä s ohľadom na prejav vôle maloletej, ktorú ÚPSVaR uviedol, že nechce ísť k otcovi a trochu sa ho bojí a v neposlednom rade aj z dôvodu matkou v predmetnom návrhu popísaných zdravotných ťažkostí maloletej a jej zlého psychického stavu, mal okresný súd za to, že dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky je v jej najlepšom záujme.

8. Okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletemu B. zamietol, nakoľko nemal preukázanú nevyhnutnosť a naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia v tejto časti návrhu, preto v prevyšujúcej časti požadovanej sumy výživného súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

9. V súlade s § 330 ods. 1 CSP okresný súd určil, že neodkladné opatrenie bude trvať len do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10P/49/2024, nakoľko navrhovateľka spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žiadala súd rozhodnúť aj vo veci samej v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťým deťom.

10. Proti uvedenému uzneseniu, čo do celého jeho rozsahu, vrátane konania, ktoré vydaniu predchádzalo, podal z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP rozsiahle odvolanie otec, na ktoré obsahové a rozsahové znenie sa na tomto mieste odvolacím súdom odkazuje, ktorý namietal dočasné zverenie maloletej A. A., nar. XX.XX.XXXX matke. Okresný súd podľa otca pochybil, ak rozhodol o návrhu matky ešte predtým, než sa zaoberal vyjadrením otca na uvedený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 20.08.2025 o 09:40 hod. Týmto postupom okresný súd odňal účastníkom rovnaké procesné práva a rozhodol jednostranne v prospech matky. Poukázal na možné pochybenia pri doručovaní a na skutočnosti, že matka je zamestnankyňou súdu, čo môže vyvolávať dojem konfliktu záujmov.

11. V odvolaní otec uviedol, že je zarážajúce, že okresný súd vydal uznesenie o návrhu matky na neodkladné opatrenie, ktoré autorizoval sudca J. L. D., dňa 20.08.2025 o 15:02:08 hod. a zároveň bolo formou doručky súdneho doručovateľa bez uvedenia mena doručovateľa, teda bez identifikácie osoby, ktorá doručenie vykonala, bez akýchkoľvek záznamov o doručovaní, doručené navrhovateľke, B. B. A., nar. XXXX, bytom G. X, H., čo sa vymyká bežnému postupu. Nejde o prvý pokus matky zneužiť inštitút neodkladného opatrenia. Vôbec nemal vedomosť, že matka už v novembri v roku 2024 podala na Okresný súd Zvolen návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, vedený pod sp.zn. 8P/232/2024. Táto skutočnosť pre neho predstavovala ďalší šok a podľa otca potvrdzuje, že matka opakovane a účelovo využíva konania pred súdom ako prostriedok na dosahovanie vlastných cieľov, a nie v záujme detí.

12. V odvolaní otec uviedol, že dňa 04.11.2024 si deti vyzdvihol zo školských zariadení, ktoré prirodzene chceli zostať v prostredí, kde žili a vyrastali približne 9 rokov. Z jeho strany nedošlo k žiadnemu nátlaku, ani k jej vyhodneniu zo spoločného bydliska. Jej odchod bol vopred plánovaný, keďže mala veci už pripravené a zbalené. Striedavú osobnú starostlivosť na základe písomných dohôd, prostredníctvom e-mailovej komunikácie zabezpečovali nepretržite v trvaní 10 mesiacov, pričom viackrát sa stalo, že maloleť B. odmietol ísť k matke. B. sa viackrát jasne vyjadril, že k matke nechce ísť, pretože sa u nej necíti dobre a má obavy z jej správania. Opakovane sa stalo, že odovzdanie dieťaťa matke v dohodnutom termíne nebolo možné zrealizovať práve z dôvodu jeho odmietania. Dňa 25.05.2025 / nedeľa/ sa konalo Prvé sväté prijímanie maloletej A.. V uvedený týždeň boli deti v starostlivosti matky. Po

slávnosti nasledovalo posedenie v reštaurácii s rodinou, ktoré zabezpečil a uhradil. Na toto posedenie pozval samozrejme matku detí, ktorá sa ho zúčastnila. Po skončení posedenia mali deti odísť s matkou, avšak sa rozhodli, že pôjdu s ním, B. okamžite nastúpil do auta, zatiaľ čo matka približne 30 minút vyvíjala na A. psychický nátlak - opakovane jej hovorila, že ak pôjde s ním, bude plakať a podobne. Všetko sa odohrávalo pred očami prítomnej rodiny. Napriek psychickému nátlaku zo strany matky sa A. nakoniec rozhodla ísť s ním domov.

13. Otec v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie je založené len na jednostranných a nepravdivých tvrdeniach matky. Uznesenie vychádza výlučne z tvrdení matky, úradného záznamu ÚPSVaR a z predbežného lekárskeho potvrdenia. Diagnóza je uvedená len ako „bližšie neurčená“ a nemôže byť dôvodom pre tak závažný zásah do rodičovských práv. Matka účelovo vo svojom návrhu uvádza nepravdivé tvrdenia, ktoré začala zhromažďovať až po úraze syna B. zo dňa 31.07.2025, ku ktorému došlo v jej starostlivosti. Všetko robí s cieľom zakryť skutočnosť, že mu neposkytla pravdivé informácie o priebehu úrazu. V e-mailovej správe zo dňa 06.08.2025 o 10:11 hod. uviedla, že úraz sa stal na H.. Pravdivé informácie však mal bezprostredne od detí po ich prevzatí do jeho starostlivosti dňa 03.08.2025 /nedeľa/ o 16:00 hod. na H. a pri jazde autom do F., keď nastúpili do jeho auta, mu samé od seba začali popisovať okolnosti úrazu a počas cesty autom ukázali presné miesto, keď okolo uvedeného miesta prechádzali autom, kde sa to stalo. Ihneď zareagovali slovami: „Tu sa to, ocko stalo“. Podľa ich slov a podľa miesta, ktoré mu samé fyzicky ukázali, sa úraz B. stal na konci cestného mosta ponad rieku Hron vo F., pri bilborde „Rybár ZV“, v blízkosti kruhového objazdu pod obchodným centrom Eurovea Shopping Center. Deti mu zároveň povedali, že sa v čase úrazu nachádzali na bicykloch spolu s ujom matky pánom J. a presúvali sa zo H. do F.. Napriek krvácajúcej otvorenej rane, bez poskytnutia adekvátnej zdravotnej starostlivosti pri páde z bicykla na tvár, bol B. nútený pokračovať v jazde na bicykli späť na H.. Tieto skutočnosti podľa otca jednoznačne preukazujú, že tvrdenia matky sú nepravdivé a účelovo skresľujú reálny priebeh udalostí.

14. Otec v odvolaní uviedol, v rovine vzťahu maloletých detí k nemu, že po nastúpení do auta spontánne opísali okolnosti úrazu zo dňa 31.07.2025 a dokonca ukázali presné miesto, kde k nemu došlo. To jednoznačne svedčí o prirodzenej dôvere medzi otcom a deťmi. Kto vytvára pocit, že A. by sa mala báť otcovi čokoľvek povedať? Je dôvodné predpokladať, že je to práve matka, ktorá jej zakázala hovoriť o okolnostiach úrazu, čím v nej vyvolala pocit obáv a strachu. Takého konanie považuje za účelové a škodlivé pre psychický vývin maloletého dieťaťa. Matka si A. prevzala do svojej starostlivosti dňa 10.08.2025 /nedeľa/. Ak by sa podľa jej tvrdení malo niečo stať ešte počas jeho starostlivosti, je nelogické, že to neriešila okamžite - ani v ten deň, ani nasledujúci deň, t.j. v pondelok 11.08.2025. Celú vec začala riešiť až v stredu 13.08.2025, a to po ich poslednej e-mailovej komunikácii, ktorá prebiehala dňa 12.08.2025. V e-mailovej komunikácii ho obvinila z nesprávneho ošetrovania rany B.. Toto jej tvrdenie jej prostredníctvom emailovej komunikácie vyvrátil a presne zdokumentoval, že synovi poskytol riadne a odborné ošetrovanie v poslednej e-mailovej správe dňa 12.08.2025 o 22:51 hod. Keď matka zistila, že jej obvinenie bolo neopodstatnené, začala dňa 13.08.2025 účelovo produkovať všetky uvedené tvrdenia a obvinenia.

15. V odvolaní otec uviedol, že matka do tohto sporu účelovo vtiahla maloletú A. a manipulovala ju, aby vypovedala v jej prospech. Odmieta tvrdenia, že by A. zamykal, alebo jej akokoľvek ubližoval. Nikdy ju nezatváral do izby, tieto obvinenia sú plne vykonštruované a účelové, dcére by neublížil za žiadnych okolností - ani fyzicky, ani psychicky. Matka však nielenže účelovo zmanipulovala maloletú, ale zároveň do tohto konfliktu vtiahla aj samotný súd, keď podala nedôvodný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia postavený na nepodložených tvrdeniach o psychickom týraní. Takýmto postupom matka zneužíva súdne konanie na dosiahnutie vlastných cieľov a bezdôvodne kriminalizuje otca detí.

16. Otec v odvolaní uviedol, že matka mu zaslala e-mailové správy s predmetom „Píše A.“, ktorých obsah však zjavne nezodpovedá štýlu ani vyjadrovacím schopnostiam 9-ročného dieťaťa. Uvedený jazyk, formulácie, celková štylizácia týchto textov podľa otca nezodpovedajú schopnostiam maloletého dieťaťa. Nemožno preto podľa otca považovať tieto správy za autentický prejav vôle A., ale skôr za dôsledok zásahu a manipulácie zo strany matky. Tento postup matky jasne poukazuje na jej snahu účelovo vytvárať dojem strachu a odmietania zo strany dcéry, hoci ide o umelo navodený a sprostredkovaný obsah. Takéto konanie je v priamom rozpore s princípom najlepšieho záujmu dieťaťa.

17. V odvolaní otec poukázal na skutočnosti vyplývajúce z emailu zo dňa 14.08.2025 o 20:36 hod. Následne až po jeho opakovaných otázkach týkajúcich sa zdravotného stavu A. mu dňa 15.08.2025 o 09:05 hod. /piatok/ zaslala ďalší, podľa otca už zjavne vykonštruovaný e-mail: „A. bolí hlavička okolo očí a na spánkoch. Keď sa o Tebe rozpráva, tak sa celá trasie a veľmi sa bojí. Je to spôsobené tým, že si ju zamykal v Tvojej izbe, s čím sa mi zdôverila v stredu v popoludňajších hodinách.“ Predmetná „streda“- 13.08.2025 je však aj dátum, kedy bol vyhotovený úradný záznam z ÚPSVaR Zvolen. Zásadný rozpor vidí aj v tom, že ak A. podľa tvrdení matky v ten deň trpela bolesťami hlavy, brucha, búšením srdca a začala sa celá triasť prečo sa v prvom rade nepostarala o poskytnutie adekvátnej zdravotnej starostlivosti, ale namiesto toho smerovala na políciu. U lekára bola s dcérou až nasledujúci deň 14.08.2025. Ide teda podľa neho o zásadný rozpor v dátumoch a v tvrdeniach matky, ktoré spochybňujú dôveryhodnosť jej výpovedí a poukazujú na ich účelovosť. Tieto skutočnosti sú uvedené aj v uznesení Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/157/2025-21 o nariadení neodkladného opatrenia vo veci dočasného zverenia maloletej A. A., nar. XX.XX.XXXX. Poukázal na rozpory v trestnom oznámení, návrhu matky a úradnom zázname ÚPSVaR. Upozornil na závažný rozpor medzi trestným oznámením a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. V trestnom oznámení, ktoré manželka podala voči jeho osobe pod ČVS: ORP-366/1-VYS_ZV-2025 dňa 13.08.2025 v čase o 17:15 hod. uviedla, že „Potom mi povedala, že ju zamkol v týždni od 03.08.2025 do 06.08.2025 presne nevedela uviesť, v miestnosti v dome na E. B. X, F., kde ju držal ale neviem ako dlho zamknutú“. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 14.08.2025 tvrdí, že „k údajnému zamknutiu došlo presne v pondelok 04.08.2025 v popoludňajších hodinách, dokonca uvádza konkrétny čas od 16:20 do 17:20 hod. Matka obvinenia začala uvádzať až dodatočne, pričom jej tvrdenia sa zásadne líšia - v úradnom zázname ÚPSVaR zo dňa 13.08.2025, v trestnom oznámení z toho istého dňa a v návrhu na neodkladné opatrenie uvádza odlišné verzie udalosti, čo jasne spochybňuje ich pravdivosť.“ Dokonca vo vyjadrení matky k môjmu vyjadreniu k jej návrhu na úpravu práv a povinností zo dňa 26.08.2025 už priam uvádza, že A. si „pamätá presné detaily aj čas, číslo kľúča“. Je zarážajúce, že s pribúdajúcim časom si dieťa podľa tvrdení matky „pamätá“ čoraz viac detailov, ktoré predtým neuvádzala. Takýto vývoj tvrdení nasvedčuje skôr k manipulácii a účelovému posúvaniu informácií zo strany matky, než spontánnym spomienkam maloletého dieťaťa. V čase, keď mala byť A. podľa tvrdení matky údajne zamknutá, sa deti v skutočnosti bicyklovali pred domom. Navyše uvádzam, že v danom týždni som bol s deťmi na dovolenke v aquaparku Bešeňová, čo je možné preukázať dôkazmi. To len ďalej spochybňuje realitu matkiných tvrdení a poukazujú na ich účelovosť.“ Rozdiely medzi úradným záznamom ÚPSVaR, trestným oznámením, návrhom na neodkladné opatrenie a vyjadrením matky, podľa otca, signalizujú vážnu nekonzistentnosť vo výpovediach matky, čo vyvoláva oprávnené pochybnosti o pravdivosti jej tvrdení. Otec poukázal, na „Dôkaz vid. spis – úradný záznam ÚPSVaR, zápisnica o podaní trestného oznámenia, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadrenie matky k vyjadreniu otca k návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností.“, „Zhrnutie lekárskeho správ - lekárska správa zo dňa 14.08.2025 - B. D. /pediater/ - založená výlučne na tvrdení matky;- lekárska správa zo dňa 18.08.2025 - B. B. /pediater/- založená výlučne na citovaní rozprávania matky bez objektívneho nálezu;- lekárska správa zo dňa 22.08.2025 -B. N. B. /pediater/-správa obsahuje iba odporúčanie, aby sa dieťa nestretávalo s otcom, je to len odporúčanie založené na subjektívnych tvrdeniach matky. Matka navštívila ambulanciu bez prítomnosti dieťaťa, a podľa mojich informácií naliehala na lekára, aby je vydal lekársku správu. V čase návštevy disponovala už Uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 20.08.2025, na základe ktorého žiadala vydanie uvedenej lekárskej správy, čo ešte viac potvrdzuje účelovosť jej konania, - lekárska správa zo dňa 25.08.2025 - B. B. /pediater/ - zhodnotenie situácie a podal informáciu, že matka dňa 22.08.2025 navštívila ambulanciu bez dieťaťa; - lekárska správa zo dňa 27.08.2025 - B. B. /pediater/ - lekár konštatuje, že dňa 22.05.2025 bola správa vydaná výlučne za žiadosť matky, zároveň zdôrazňuje, „že daná správa nevykazuje vyslovený zákaz“, zdôrazňuje, že to malo slúžiť ako doporučenie, teda nie je medicínsky podložené ale účelovo vyžiadané matkou“. Predbežné lekárske správy nemožno považovať za objektívny a presvedčivý.“ „Z ich obsahu vyplýva, že lekári vychádzali výlučne z tvrdení matky, prípadne z krátkeho subjektívneho pozorovania, nie z objektívneho vyšetrenia dieťaťa.“

18. Otec v odvolaní uviedol, že k odvolaniu predložil ako dôkaz výpis zo zdravotnej dokumentácie maloletej A. vyhotovený B. B., pediatrom, dňa 07.09.2025. Zo správy vyplýva, že maloletá je dlhodobo sledovaná nielen v rámci pediatrickej starostlivosti, ale vzhľadom na svoj zdravotný stav pravidelne navštevuje aj odborné ambulancie. Výpis zároveň jasne potvrdzuje, že maloletá doposiaľ nikdy nebola vyšetrená psychológom ani psychiatrom a tvrdenia matky o jej psychických ťažkostiach nie sú podložené žiadnym odborným posudkom. Zo správy tiež vyplýva, že otec opakovane zabezpečoval sprevádzanie dieťaťa k lekárom, a to aj vrátane preventívnych prehliadok.

19. V odvolaní otec poukázal na to, že pri úraze mal. B. dňa 31.07.2025, keď bol v starostlivosti matky, nebola poskytnutá adekvátne a okamžitá zdravotná pomoc pri páde z bicykla na tvár, hoci to vzhľadom na rozsah poranenia bolo nevyhnutné. Syn má na tvári tržnú ranu, ktorá mu zostane trvalá. Tento incident jasne podľa otca dokumentuje, že matka nielen manipuluje dcéru, ale aj bráni jej kontaktu s otcom, čo je v priamom rozpore s princípom najlepšieho záujmu dieťaťa. Od 17.08.2025 mu nebol umožnený akýkoľvek kontakt (osobný, telefonický) s dcérou A., a to napriek množstvu emailových žiadostí adresovaných matke. Namiesto zabezpečenia riadneho styku mu matka dňa 02.09.2025 prostredníctvom aplikácie WhatsApp zaslala len videozáznam A.. Z videa, je podľa otca, zjavné, že dcéra sa nepozerala do objektívu a jej vyjadrenia pôsobia neprirodzene, naučene a pod nátlakom. Je podľa otca zrejme, že A. je manipulovaná matkou, čo zásadným spôsobom narušuje prirodzený vzťah medzi otcom a dcérou.

20. V odvolaní otec uviedol, že ide zásah do jeho rodičovského práva na osobný kontakt a výchovu detí. Zároveň ide o konanie, ktoré môže mať dlhodobé negatívne dôsledky na psychický a emocionálny vývin dcéry A.. Je daná, podľa otca, vážna hrozba, že matka manipulovala, manipuluje a bude manipulovať s maloletou dcérou, ak v tomto konaní bude pokračovať, tak v uvedenom vidí nebezpečenstvo pre maloletú dcéru s neznámymi následkami. Dôkazom je video, ktoré mu matka poslala 18.09.2025, natočila maloletú dcéru, ktorá číta predpripravenú výpoveď, spomína B. B. a v závere videa hovorí maloletá dcéra veľmi potichu: „hotovo mami“. Z obsahu, podľa otca, nevyplýva, že by dcéra mala strach, že by vykazovala čo i len náznaky obáv zo strany. Maloletá dcéra nikdy nemala žiadne problémy psychického charakteru, neabsolvovala žiadne psychologické a psychiatrické vyšetrenie. Vyplýva to aj z obsahu poskytnutia Výpisu zo zdravotnej dokumentácie. Je v záujme maloletej dcéry, aby striedavá osobná starostlivosť fungovala ďalej, aby sa nenarušilo puto medzi ním a maloletou dcérou, aby dcéra mala tak ako doteraz zachovanú stabilitu, hlavne emočnú, vyrastala v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, harmónie a nebola vystavovaná tlaku matky, ktorý doteraz nechápe a nevie ho pochopiť. Okresný súd, podľa otca, neodôvodnene v súlade s návrhom matky označenom rozdelil súrodencov.

21. V odvolaní otec uviedol, že na základe informácie od B. B., ktorý ho oboznámil s termínom psychologického vyšetrenia dcéry A. dňa 23.09.2025, sa dostavil k psychologičke L. D.. Stretnutie u pani psychologičky bolo vôbec prvým osobným kontaktom s A. od 17.08.2025, keďže matka dovtedy jeho žiadosti o akýkoľvek kontakt s dcérou odmietala. Na vyšetrenie prišla matka spolu s deťmi. Počas stretnutia v čakárni A. s ním spontánne komunikovala, atmosféra medzi nimi bola láskyplná a úplne prirodzená. Spoločne žartovali, rozoberali školské aktivity, viedli otvorený dialóg a vymieňali si informácie. A. prejavovala radosť zo stretnutia s ním a pôsobila uvoľnene a spokojne. Tento reálny priebeh kontaktu je v priamom rozpore s tvrdeniami matky, že by sa dcéra mala otca báť alebo ho odmietat'. Zároveň predložil aj správu triednej učiteľky B. O. B. zo dňa 25.08.2025. Nesúhlasil s napadnutým uznesením, zdôraznil, že striedavá starostlivosť fungovala 10 mesiacov bez problémov a je v najlepšom záujme detí, aby sa tento režim zachoval. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol tak, že maloleté dieťa A. bude neodkladným opatrením zverená do striedavej starostlivosti rodičov v týždňových intervaloch nasledovne: otec: od pondelka párneho týždňa 07:30 hod. do pondelka nepárneho týždňa 07:30 hod., matka: od pondelka nepárneho týždňa 07:30 hod. do pondelka párneho týždňa 07:30 hod. K odovzdávaniu a preberaniu detí bude dochádzať pre ZŠ a MŠ, ktoré aktuálne navštevujú, ak ich nebudú navštevovať, odovzdávanie sa uskutoční pred bydliskom otca.

22. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka v rozsiahlom podaní (vzhľadom na hustotu a veľkosť použitého písma), na ktoré odvolací súd na tomto mieste odkazuje. Pod bodom 1. sa vyjadrila k otcom namietanému doručovaniu, pod bodom 2. k manželstvu a pod bodom 3. k striedavej starostlivosti. Striedavá starostlivosť fungovala 10 mesiacov. Maloletý B. odmietol ísť k nej, pretože u otca môže zapájať káble, čo mu ona zakazuje. Tiež sa vyjadrila ku skutočnostiam otcom uvádzaným k prvému svätému prijímaniu. Vyjadrila sa k úraze mal. B., ako i k zamykaniu a opísala bezprostredný „život maloletej po zamykaní“. V časti 8. svojho vyjadrenia uviedla matka svoj výklad lekárskeho správy kontakt otca s maloletou a k udalosti 20.08.2025 a zdôvodnila skutočnosti k videu zo dňa 18.09.2025.

23. K doručenému vyjadreniu matky sa písomne vyjadril otec, ktorý zotrval na odvolaní. Vyjadril sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré uviedla matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu, pričom zotrval na svojich tvrdeniach. (Na celé obsahové znenie vyjadrenia otca sa na tomto mieste odkazuje odvolacím súdom.)

24. K doručenému vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka, pričom zotrvala na svojich stanoviskách a vyjadreniach. (Na celé obsahové znenie tohto vyjadrenia matky sa na tomto mieste odkazuje odvolacím súdom.)

25. K doručenému vyjadreniu matky sa písomne vyjadril otec, ktorý zotrval na odvolaní. Vyjadril sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré uviedla matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu, v ďalšom vyjadrení, pričom zotrval na svojich tvrdeniach a na svojom odvolacom návrhu. (Na celé obsahové znenie sa na tomto mieste odkazuje odvolacím súdom.)

26. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 7 ods. 1 CMP a § 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1, 2 CSP.

27. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia okresným súdom, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať mu za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie, na ktoré sa na tomto mieste odkazuje, sa podľa odvolacieho súdu však žiada zodpovedať na nosné odvolacie otázky otca.

28. Vo vzťahu k svojmu rozhodnutiu odvolací súd pripomína, že neodkladné opatrenie je zabezpečovacím inštitútom i v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť zväčša dočasnou alebo provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, ako aj po ňom nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti a zjednodušenia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má väčšinou predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, pri relevantných skutočnostiach, z ktorých súd vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, postačuje ich osvedčenie (tzn. stav vysokej miery pravdepodobnosti) z dostupných dôkazných prostriedkov.

29. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

30. Zmyslom inštitútu neodkladného opatrenia upraveného v § 360 a nasl. CMP za subsidiárneho použitia § 324 a nasl. CSP je rýchle a pružné vyriešenie situácie vyžadujúcej si okamžitú ingerenciu súdu s cieľom predísť vzniku bezprostredne hroziacej ujmy, či zmareniu výkonu rozhodnutia. Zákon

prezume dva dôvody, existencia ktorých, či už samostatne, alebo aj kumulatívne umožňuje využitie inštitútu neodkladného opatrenia, a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov a obava z ohrozenia výkonu exekúcie, to všetko za splnenia podmienky subsidiarity neodkladného opatrenia vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vždy vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku uplatnenému návrhom na začatie konania. Primárnym účelom neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je zabezpečenie ochrany práv maloletého dieťaťa v prípade konkrétneho ohrozenia. Aj v prípade, že sú splnené formálne a vecné predpoklady požadované zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či nariadením nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania, alebo tretích osôb, to znamená, že súd musí posúdiť aj proporionalitu (primeranosť) zásahu predstavovaného nariadením neodkladného opatrenia. Osobitnej povahy tohto procesnoprávného inštitútu zodpovedá aj zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spravidla súd rozhodne bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania). Súd nevykonáva riadne dokazovanie a pri rozhodovaní vychádza z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi osvedčených skutočností. Navrhovateľ musí preto opísaním rozhodujúcich skutočností a pripojením listinných dôkazov hodnoverne presvedčiť súd o potrebe tejto neodkladnej procesnej ochrany (spravdepodobniť nalievajú potrebu dočasnej ochrany, ako aj existenciu nároku vo veci samej). Hlavnými podmienkami, ktorými sa súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia zaoberá, je v zmysle už uvedeného osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, osvedčenie nalievajú a opodstatnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavy z ohrozenia exekúcie, skutočnosti, či navrhované neodkladné opatrenie poskytne potrebnú ochranu z hľadiska princípu efektívnosti, či navrhovaným neodkladným opatrením, ktoré má mať dočasný charakter, nebude vytvorený ireverzibilný (nenávratný) stav, či právne účinky neodkladného opatrenia zodpovedajú proporcionálnemu zásahu a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, využitie ktorého má prednosť pred neodkladným opatrením.

31. Krajský súd na tomto mieste konštatuje, že uvedenie vyššie uvedených všeobecných postulátov bolo nevyhnutné pre rozhodnutie a ozrejmienie prizmy, podľa ktorých boli posúdené doposiaľ zistené skutočnosti (k momentu rozhodovania odvolacieho súdu), v dôsledku ktorých odvolací súd dospel, v zhode s okresným súdom, k záverom, že skutočnosti ktoré vyplývajú z obsahu spisu, preukazujú potrebu okamžitého zásahu súdu v zmysle napadnutého uznesenia. Vo vzťahu k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako je súčasťou spisu, okresný konšatoval splnenie zákonných podmienok pre jeho nariadenie, ktorý záver vyhodnotil odvolací súd tiež ako vecne správny. Akcentuje sa na tomto mieste, tak ako bolo odvolacím súdom uvedené vyššie, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo osebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, z ktorých prijal závery „...V danom prípade je nevyhnutné upraviť výkon rodičovských práv a povinností voči maloletej, nakoľko súd má osvedčené z pripojeného úradného záznamu ÚPSVaR k predmetnému návrhu, že maloletá má známky psychického týrania. Maloletá dňa 13.08.2025 na ÚPSVaR uviedla, že otec ju psychicky týra a vydiera. Ďalej uviedla, že otec ju zamyká v izbe a vezme jej kľúč, aby sa nemohla odomknúť. Otec sa vulgárne vyjadruje a nadáva na príbuzných. Na maloletú výhrážne ukazoval, aby za žiadnych okolností nepísala do slovníčka, ktorý jej dala matka, čo prežíva v domácnosti otca, následne jej tento slovníček vzal a vrátil až keď sa maloletá vracala k matke. Aj tzv. nepriame násilie je násilie spôsobilé negatívne zasiahnuť do dôstojnosti dieťaťa a ohroziť jeho vývin. Dieťa má totiž právo vyrastať v prostredí bez násilia. Za súčasnej situácie, a to najmä s ohľadom na prejav vôle maloletej, ktorá ÚPSVaR uviedla, že nechce ísť k otcovi a trochu sa ho bojí a v neposlednom rade aj z dôvodu matkou v predmetnom návrhu popísaných zdravotných ťažkostí maloletej a jej zlého psychického stavu, mal súd za to, že dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky je v jej najlepšom záujme.“ Súčasťou spisového materiálu je aj Úradný záznam zo dňa 13.08.2025 (č.l. 7 spisu), ktorý obsahuje skutočnosti, ktoré vyhodnocoval okresný súd vo svojom rozhodnutí a týkajú sa uvedenia maloletej, že „otec ju týra a vydiera“. K uvedeným skutočnostiam pristupujú i tie vyplývajúce z obsahu spisového materiálu, a to z rozhodnutia okresného súdu č.k. 8P/157/2025-67 zo dňa 27. augusta 2025 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 20.08.2025 (č.l. 29 spisu), ktorým bola časť návrhu otca týkajúca sa maloletej A. a jej zverenia do striedavej starostlivosti zamietnutá, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.10.2025. Dôvodom zamietnutia návrhu otca zo dňa

20.08.2025 na nariadenie neodkladného opatrenia v časti týkajúcej sa mal. A., podľa odôvodnenia uznesenia č.k. 8P/157/2025-67 zo dňa 27. augusta 2025, a to ods. 18., je „Otec síce v návrhu uviedol, že tvrdenia matky o agresívnom vplyvaní otca na maloletú sú zavádzajúce a v rozpore s reálnym priebehom udalostí, avšak súd má z potvrdenia od lekára B. B. (všeobecný lekár pediater) preukázané, že pediater neodporúča stretávanie s otcom.“ (č.l. 69 spisu). Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu č.k. 8P/157/2025-67 zo dňa 27. augusta 2025, a to ods. 18. vyplýva, aj, že „Bez vykonania riadneho dokazovania, najmä prešetrenia podmienok v domácnosti rodičov, vyšetrenia maloletej psychológom, psychiatrom nie je nateraz v záujme maloletej neodkladným opatrením nariadiť dočasné zverenie do striedavej starostlivosti rodičov.“ (č.l. 69 spisu). K momentu rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní otca proti uzneseniu č.k. 8P/157/2025-21 zo dňa 20. augusta 2025, odvolací súd nemal priestor na odklon o záverov vyslovených v napadnutom uznesení s dôrazom na skutočnosti uvádzané maloletou podľa úradného záznamu na č.l. 7 spisu, na lekárske potvrdenia zo dňa 18.08.2025, 22.08.2025, 28.08.2025, z ktorých vyplýva diagnóza akútna úzkostná porucha, susp. psych. týranie, za ktorého stavu nemohol konštatovať, že by rozhodnutie okresného súdu nebolo v záujme maloletej. Tiež nebol v tomto konaní osvedčený posun v skutkovom stave, k momentu rozhodovania odvolacieho súdu, teda že skutočnosti uvádzané v právoplatnom uznesení okresného súdu č.k. 8P/157/2025-67 zo dňa 27. augusta 2025 (tiež v tomto konaní), a to v ods. 18., „Otec síce v návrhu uviedol, že tvrdenia matky o agresívnom vplyvaní otca na maloletú sú zavádzajúce a v rozpore s reálnym priebehom udalostí, avšak súd má z potvrdenia od lekára B. B. (všeobecný lekár pediater) preukázané, že pediater neodporúča stretávanie s otcom.“ (č.l. 69 spisu), ako i, že „Bez vykonania riadneho dokazovania, najmä prešetrenia podmienok v domácnosti rodičov, vyšetrenia maloletej psychológom, psychiatrom nie je nateraz v záujme maloletej neodkladným opatrením nariadiť dočasné zverenie do striedavej starostlivosti rodičov.“ (č.l. 69 spisu), sú už neaktuálne, pretože už boli vyriešené, či sa stali obsolentnými.

32. K odvolacej argumentácii otca, ktorý spochybňuje závery lekárskej správy zo dňa 22.08.2025, pričom v odvolaní uvádza, že „Zhrnutie lekárskeho správ - lekárska správa zo dňa 14.08.2025 - B. D. /pediater/ - založená výlučne na tvrdení matky;- lekárska správa zo dňa 18.08.2025 - B. B. /pediater/- založená výlučne na citovaní rozprávania matky bez objektívneho nálezu;- lekárska správa zo dňa 22.08.2025 -B. N. B. /pediater/-správa obsahuje iba odporúčanie, aby sa dieťa nestretávalo s otcom, je to len odporúčanie založené na subjektívnych tvrdeniach matky. Matka navštívila ambulanciu bez prítomnosti dieťaťa, a podľa mojich informácií naliehala na lekára, aby je vydal lekársku správu. V čase návštevy disponovala už Uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 20.08.2025, na základe ktorého žiadala vydanie uvedenej lekárskej správy, čo ešte viac potvrdzuje účelovosť jej konania, - lekárska správa zo dňa 25.08.2025 - B. B. /pediater/ - zhodnotenie situácie a podal informáciu, že matka dňa 22.08.2025 navštívila ambulanciu bez dieťaťa; - lekárska správa zo dňa 27.08.2025 - B. B. /pediater/ - lekár konštatuje, že dňa 22.05.2025 bola správa vydaná výlučne za žiadosť matky, zároveň zdôrazňuje, „že daná správa nevykazuje vyslovený zákaz“, zdôrazňuje, že to malo slúžiť ako doporučené, teda nie je medicínsky podložené ale účelovo vyžiadané matkou“. Predbežné lekárske správy nemožno považovať za objektívny a presvedčivý“. „Z ich obsahu vyplýva, že lekári vychádzali výlučne z tvrdení matky, prípadne z krátko subjektívneho pozorovania, nie z objektívneho vyšetrenia dieťaťa.“ Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ otec konštatuje, že lekárske potvrdenie zo dňa 22.08.2025 vychádza z uvedení matky, tak podľa obsahu lekárskeho nálezu zo 27.08.2025 (č.l. 109 spisu), na ktoré sa odvoláva otec, lekár v ňom okrem iného uviedol, že „Vzhľadom k tomu, že došlo po rozhovore s otcom k novým okolnostiam, je potrebné zdôrazniť, že daná správa nevykazuje vyslovený zákaz, k čomu ako pediater nemám oprávnenie, ale skôr malo slúžiť ako odporúčenie“(č.l. 109 spisu), z ktorého teda nepochybne vyplýva, že bolo vydané na základe rozhovoru s otcom. Vzhľadom na osvedčovanie skutočností rozhodných pre nariadenie neodkladného opatrenia okresným súdom v napadnutom uznesení s dôrazom na ods. 16. odôvodnenia, dospel odvolací súd k záveru, že pri každom z potvrdení vydaných pediatrom bol prítomný niektorý z rodičov, že z týchto potvrdení nevyplýva zákaz stretávania sa mal. A. s otcom, tiež, že v prípade potvrdenia zo dňa 22.08.2025 (vydané za prítomnosti matky) v spojení s potvrdením zo dňa 27.8.2025 (vydané za prítomnosti otca) ide o odporúčanie lekára, avšak diagnostika mal. A. zostáva rovnaká v oboch potvrdeniach, a takisto nespochybňuje závery okresného súdu vyjadrené v ods. 16. odôvodnenia napadnutého uznesenia v takom rozsahu, ktorý by odvolaciemu súdu vytváral priestor na odklon od rozhodnutia okresného súdu. Nemožno opomenúť i závery právoplatného uznesenia okresného súdu č.k. 8P/157/2025-67 zo dňa 27. augusta 2025 (vydaného teda v tomto konaní), a to v ods. 18., v zmysle ktorého „Otec síce v návrhu uviedol, že tvrdenia matky o agresívnom vplyvaní otca na maloletú sú zavádzajúce a v rozpore s reálnym priebehom udalostí, avšak súd má z potvrdenia od lekára B. B. (všeobecný lekár pediater) preukázané, že pediater neodporúča stretávanie

s otcom.“ (č.l. 69 spisu), ako i, že „Bez vykonania riadneho dokazovania, najmä prešetrenia podmienok v domácnosti rodičov, vyšetrenia maloletej psychológom, psychiatrom nie je nateraz v záujme maloletej neodkladným opatrením nariadiť dočasné zverenie do striedavej starostlivosti rodičov.“

33. V odvolaní otec uviedol, že mal. „B. nebola poskytnutá adekvátna a okamžitá zdravotná pomoc pri páde z bicykla na tvár, hoci to vzhľadom na rozsah poranenia bolo nevyhnutné. Syn má na tvári tržnú ranu, ktorá mu zostane“. V súvislosti s touto argumentáciou otca považuje odvolací súd za podstatné uviesť, že predmetom tohto odvolacieho konania je starostlivosť súdu o maloletú A., pričom v tomto odvolacom konaní, ktoré je vyvolané odvolaním otca proti uzneseniu okresného súdu č.k. 8P/157/2025-21 zo dňa 20. augusta 2025, nie je odvolací súd oprávnený riešiť mal. B. s dôrazom na výrokovú časť napadnutého uznesenia vo väzbe na dôvody odvolania otca, ktorými bol vymedzený predmetom odvolacieho konania. Ako rozhodná nebola posúdená ani námietka otca o zachovaní súrodeneckých väzieb vzhľadom na riešenie najlepšieho záujmu maloletej v situácií, keď osvedčované boli skutočnosti vo vzťahu k zdravotnému stavu maloletej, a ak z obsahu spisu nevyplývajú okolnosti, že striedavá starostlivosť, ktorá bola nariadená uznesením okresného súdu č.k. 8P/157/2025-67 zo dňa 27. augusta 2025 nenaplní dostatočnosť času a priestoru pre podporu súrodeneckých väzieb.

34. Pokiaľ otec v odvolaní vyjadril pochybnosti vo vzťahu k doručovaniu napadnutého uznesenia, pričom poukazoval i na to, že matka je zamestnancom okresného súdu (č.l. 79 spisu), tak procesný úkon doručovania rozhodnutia nemá vplyv na vecnú správnosť záverov okresného súdu uvedených v napadnutom rozhodnutí. S vyhodnotením skutočností otca o možnom dojme konfliktu záujmov súdu, odvolací súd uvádza, že išlo o tvrdenia vo všeobecnej rovine, bez spôsobilosti, v tomto štádiu konania ovplyvniť závery odvolacieho súdu. V tejto rovine odvolací súd len primerane a podporne uvádza k svojim záverom, „že uvádzané okolnosti svojou intenzitou, pre absenciu bezprostredného vzťahu k účastníkom konania (žalobcovi a žalovanému) nepreukazujú existenciu úzkeho vnútorného-emocionálneho vzťahu, či dôvodnú obavu z nedostatku nestrannosti založenú na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach dosahujúcich taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebudú môcť uvedení sudcovia rozhodovať „sine ira et studio“, teda nezávisle a nestranné, ktoré by boli spôsobilé založiť dôvod pre ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania v danej veci z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. Ani bližší osobný (priateľský), či kolegiálny vzťah k manželke účastníka konania – tzv. nepriamy vzťah k účastníkovi konania – bez ďalšieho nezakladá svojou intenzitou obavu, ktorá presahuje rámec bežnej interakcie medzi občanmi vyvolanej pracovným prostredím, či iným teritoriálnym pôsobením (napr. pobytom, sídlom, pracoviskom, výkonom profesie a pod.), ktorá by automaticky predpokladala vytvorenie si určitého priameho vnútorného emocionálneho vzťahu (puta) medzi sudcom a účastníkom konania. Pokiaľ vzťah sudcu a účastníka konania sa navonok neprejavuje priamo a v zodpovedajúcej intenzite (pravidelnosťou, trvácnosťou v rôznych osobných formách založených najmä na súkromnej a záujmovej, nie však profesijnej, báze, vzájomne aktívne iniciovaných, vyhľadávaných, plánovaných a koordinovaných), potom sa nejedná o situácie, ktoré by mali „prezrádzať“ objektívne obavy z nedostatku nezaujatosti. Kolegiálne vzťahy k manželke účastníka konania, ale ani užšia forma oslovovania prameniaca z dlhodobého výkonu profesijných (úradných) vzťahov, nie je tou výnimočnou okolnosťou, ktorá by bez ďalšieho zakladala vzťah takej intenzity, na ktorý dopadá ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7 Nc 42/2012)

35. Pokiaľ otec poukazoval na časové ním považované súslednosti, ktoré majú vyplývať z časových údajov podania jeho vyjadrenia dňa 20.08.2025 (čl. 29 spisu) a autorizácie napadnutého uznesenia dňa 20.08.2025 a vyčítal okresnému súdu, že napadnuté rozhodnutie vydal bez vyhodnotenia jeho vyjadrenia(čl. 29 spisu), tak odvolací súd uvádza, okresný súd sa jeho podaním na čl. 29 spisu zaoberal, a to dôsledne, keďže vydal na základe tohto podania uznesenie č.k. 8P/157/2025-67 zo dňa 27. augusta 2025, proti ktorému otec odvolanie nepodal, a teda nadobudlo právoplatnosť. Z uvedených skutočností vyplýva, že otcove právo na spravodlivý proces podľa záverov odvolacieho súdu v konaní okresného súdu v prejednávanej veci bolo dodržané. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu

hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

36. Odvolací súd na tomto mieste konštatuje, že rozdielne tvrdenia rodičov budú predmetom dokazovania prvostupňového súdu vo veci samej, rovnako ako posúdenie ich rodičovských kompetencií a zručností a najmä ich schopnosti akceptovať v živote maloletej A. postavenie druhého rodiča. Vzhľadom na to, že v konaní vo veci samej je potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie presahujúce rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia, a preto, že ide iba o dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania, nebolo úlohou odvolacieho súdu zaoberať sa všetkými tvrdenými skutočnosťami predostretými v odvolaní, pretože tieto sa týkajú veci samej a majú význam pre konečné rozhodnutie a bude sa nimi zaoberať okresný súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A..

37. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, avšak nezistil dôvody na odklon ani od ďalších záverov okresného súdu, ktoré vyplývajú z výrokovej časti napadnutého uznesenia okresného súdu, teda v rozsahu výrokov, v zmysle ktorých matka „je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. 2. Otec maloletej I. J. A., nar. XX.XX.XXXX je povinný dočasne prispievať na výživu maloletej A. A., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou vo výške 100,- Eur, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia. 3. Toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8P/157/2025. II. Súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti zamietá“, a to vo väzbe na ich odôvodnenie v napadnutom uznesení, ktoré otec odvolaním nenapadol a nebolo zistené, že by boli v rozpore so záujmami mal. A..

38. Odvolací súd na záver uvádza, že nepovažoval za potrebné vysporiadať sa so všetkými odvolacími námietkami otca, s výnimkou tých, ktoré boli pre prijatie rozhodnutia podstatné. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

39. Vychádzajúc z uvedeného mal odvolací súd za to, že odvolateľ v odvolacom konaní neosvedčil existenciu takých, pre rozhodnutie podstatných skutočností, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť a ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie, preto napadnuté rozhodnutie, s odôvodnením ktorého sa v celom rozsahu stotožňuje, s jeho odvolaním napadnutými časťami podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

40. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

41. Odvolací súd pritom považuje za potrebné zvýrazniť, že jeho závery sú konštatované výlučne pre toto štádium konania a výhradne pre účely rozhodovania o návrhu matky na nariadenie ňou požadovaného neodkladného opatrenia vo väzbe na odvolacie dôvody otca.

42. Pri zmene podstatných skutkových okolností nie je vylúčené prehodnotenie záverov prijatých okresným súdom, s ktorými sa odvolací súd v tomto rozhodnutí stotožnil, a to i v štádiu pred meritórnym rozhodnutím súdu prvej inštancie.

43. Krajský súd pre úplnosť dodáva, že aktuálne rozhodnutie o neodkladnom opatrení neprejudikuje, nepredznamenáva rozhodnutie súdu vo veci samej, ktoré bude vydané po vykonaní náležitého šetrenia a dokazovania potrebného pre zistenie skutočného stavu veci.

44. V závere odvolací súd považuje za podstatné ešte primerane a podporne uviesť závery, ktoré si osvojil a ktoré vystihujú i situáciu v prejednávanej veci, že „Najvyšší súd tiež uvádza, že vyššie uvedené závery by nemali byť vnímané ako „víťazstvo“ matky či „prehra“ otca. Obaja rodičia majú na výber, buď zotrvávajú výlučne na svojich postojoch a budú maloletého naďalej vystavovať zjavne traumatizujúcim

zážitkom, alebo nájdú spoločnú reč s cieľom spolupôsobiť na zabezpečenie všestranného rozvoja oboch svojich detí. Nezostáva než dúfať, že dospelí sa spamätajú a uvedomia si, že bolestných okamihov nastalo v útľom veku nielen C. ale aj Y. už viac ako dosť a uprednostnia druhú možnosť (spoločnú reč s cieľom spolupôsobiť na zabezpečenie ich spoločného všestranného rozvoja). Nad rámec uvedeného, dovolací súd považuje za vhodné pripomenúť i to, že rozhodnutia všeobecných súdov o úprave výchovných pomerov nemajú povahu rozhodnutí absolútne konečných a teda nezmeniteľných. Urovanie vzájomných vzťahov medzi rodičmi maloletého C., snaha o nájdenie spoločného konsenzu nad spôsobom jeho výchovy (s ohľadom na jeho najlepšie záujmy) a teda vyvarovanie sa konaniu, v ktorom sa maloleté dieťa a realizácia rodičovských práv stáva akýmsi „nástrojom na vybavovanie vzájomných účtov“ a domnelých krívd medzi rodičmi, by však mali byť predpokladom pre prehĺbenie rodinných väzieb a dôvodom na úpravu doterajších výchovných pomerov k svojim maloletým deťom v čo najlepšom záujme pre ne, nie ich cieľom.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7CdoR/15/2023 zo dňa 29.11.2023)

45. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia krajský súd s poukazom na § 58 CMP nerozhodoval, nakoľko v prípade rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci nejde o konečné rozhodnutie, pričom o trovách konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.